

РЕШЕНИЕ

№ 23303

гр. София, 07.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5599** по описа за **2025** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисията за противодействие на корупцията /КПК/, подадена чрез процесуален представител юрк.Р., срещу Решение № 837 от 05.03.2025г. на Софийски районен съд /СРС/, 93-ти състав, постановено по нахд № 15102/2024г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № КПК - 7762 - 7 от 25.10.2024г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията, с което за неизпълнено правно задължение по чл.52, ал.1, т.2, вр. чл.49, ал.1, т.2 от Закона за противодействие на корупцията /ЗПК/ на К. Г. И. на основание чл.115, ал.2, вр. ал.1 и чл.120 от ЗПК е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3500,00 лв..

С определение от 14.05.2025г. СРС на основание чл.414, ал.1, т.1 от НПК е тълкувал оспореното решение като в решението вместо посоченото "НАХД №9405/2024г." и "Наказателно постановление № КПК-7762-7/25.10.2024г. и НП № КПК-НП-4/10.01.2024г." следва да се чете: "НАХД №15102/2024г. по описа на СРС, НО, 93-ти състав" и "Наказателно постановление № КПК-НП-315/09.10.2024г".

С депозираната жалба се навеждат доводи, че решението е постановено при нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.Твърди се, че съдът както с мотивите, така и с диспозитива се е произнесъл по различен от оспорения акт.Сочи се, че нарушението, за което е санкциониран К. И. е извършено повторно, а СРС

неправилно и без да изложи мотиви е приел, че нарушението не е извършено повторно. Оспорва се и решението на съда да отмени НП вместо да го измени съгласно правомощията си по чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН след като е приел, че нарушението не е повторно извършено. Не се приема и приложението на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Искането за решението на съда да бъде отменено и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС или алтернативно оспореното НП да бъде потвърдено.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител, който претендира и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - К. Г. И. с писмен отговор и молба от 24.06.2025г. чрез процесуален представител оспорва касационната жалба. Сочил, че по негова молба за отстраняване на допуснатата фактическа грешка съдът се е произнесъл и е посочил коректно оспореното НП. Твърди, че е без значение дали има повторно нарушение при прилагане на чл.28 от ЗАНН. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира подадената жалба за основателна.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 837 от 05.03.2025г. постановено по нахд № 15102/2024г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касане решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка: К. Г. И., с постоянен адрес в [населено място] заемал през 2023г. длъжността общински съветник с месторабота Общински съвет В.. Предвид заеманата от него висша публична длъжност И. се явявал задължен субект съгласно чл.52, ал.1, т.2, вр. чл.49, ал.1, т.2 от Закона за противодействие на корупцията, ежегодно в срок до 15 май за предходната година. Задължението за подаване на декларация за придобито имущество, получените доходи, дадените обезпечения и направените разходи в страната и в чужбина през 2023г. е изпълнено на 16.05.2024г., един ден след крайния срок за това. Проверявайки наличните в поддържаните регистри данни, на 13.06.2024г., служителят констатирал, че ежегодната декларация за имущество и интереси, изхождаща от И., е депозирана след изтичането на законоустановения срок, с еднодневно закъснение.

Въз основа на изложеното е съставен АУАН срещу жалбоподателя, и въз основа на акта е издадено атакуваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя при възпроизвеждане на словесното описание на твърдяното от АУАН и допълнението, че деянието е извършено в хипотезата на повторност, на основание чл.115, ал.2, вр. ал.1 от ЗПК на К. И. била наложена „Глоба“ в размер на 3500, 00 лева за неизпълнено правно задължение по чл.52, ал.1, т.2, вр. чл.49, ал.1, т.2 от ЗПК. След като административнонаказателната преписка била изпратена на наказващия орган, той установил, че срещу жалбоподателя има издадено друго наказателно постановление с № НП-139/16.11.2022 г. за същото нарушение, допуснато през 2022г. СРС приел,

че липсата на доказателства за редовно връчване придава недостоверност на извършеното върху санкционния акт вписване на дата на влизане в сила. СРС също е приел, че извършеното нарушение с оглед многобройните смекчаващи обстоятелства следва да се определи като маловажен случай, поради което е отменил НП № КПК- 7762-7/25.10.2024г., издадено от председателя на Комисията КПК, като неправилно и незаконосъобразно, поради маловажност на случая, като е предупредил К. И., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

На 02.05.2025г. К. И. подал молба с искане районният съд да отстрани допуснатата фактическа грешка при постановяване на решението при изписване номера на оспореното НП и номера на делото, по което е постановено решението. С определение от 14.05.2025г. СРС на основание чл.414, ал.1 от НПК е тълкувал оспореното решение и е отстранил допуснатата грешка. По арг. от чл. 341 от НПК следва да се приеме, че посоченото определение не подлежи на обжалване и е влязло в законна сила, респ. по реда на тълкуването /в НПК не е предвиден друг ред за отстраняване на очевидна фактическа грешка/ са отстранени допуснатите фактически грешки в оспореното решение на СРС.

Решението е правилно.

Съгласно чл.120, ал.3 от ЗПК съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на ЗАНН. Според чл.58, ал.1 и ал.2 от ЗАНН препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя, освен ако нарушителят е поискал да му бъде връчено чрез изпращане на съобщение до персонален профил, регистриран в информационната система за сигурно електронно връчване като модул на Портала на електронното управление по смисъла на Закона за електронно управление, а когато нарушителят или поискалият обезщетение не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. В случая не се установява НП № НП-139–16.11.2022г. да е връчено лично на К. И. или по реда на чл.58, ал.2 от ЗАНН.С представените товарителници не се установява причината, поради която НП не е връчено на адресата; не са представени доказателства, че новият адрес на лицето е бил неизвестен и че органът е приел връчването да е осъществено по реда на чл.58, ал.2 от ЗАНН /липсва отбелязване в този смисъл/. При тези данни правилно районният съд е приел, че процесното нарушение по чл.52, ал.1, т.2 от ЗПК не е извършено при условията на повторност. Според разпоредбата на чл.115, ал.1 от ЗПК, приложима в процесния случай, лице, заемащо публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв..

Настоящият състав споделя извода на районния съд, че са налице основания за квалифициране на нарушението като "маловажен случай" по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Въпреки че административното нарушение е формално /касае се за бездействие/ и за да е съставомерно от обективна и субективна страна не е необходимо да са настъпили вреди последици, случаят е маловажен. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства на осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. Предвид характера на процесното нарушение, без

целенасочено укриване на обстоятелство, подлежащо на деклариране и предвид това, че декларацията е подадена един ден след установения в закона срок и без покана от административнонаказващия орган, степента на обществената му опасност е по-ниска от тази на обичайните случаи на нарушения от този вид. В процесният случай налагането на административно наказание – "глоба" по чл.115, ал.1 от ЗПК, предвиден за този вид нарушения, е прекомерно тежко за изпълнение на задължението и не би отговорило на целите, заложи в чл.12 от ЗАНН. Преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол. В случая, предпоставките на чл.28, ал.1 от ЗАНН са били налице, но наказващият орган не го е приложил и на това основание правилно е отменено НП.

Доводите на касатора, че чл.28 от ЗАНН не следва да се прилага поради значимостта на задълженията, предвидени в закона, съдът намира за неоснователни. Законодателят не е предвидил ограничение за приложението на института на маловажния случай за нарушения от вида на процесното, поради което чл.28 от ЗАНН следва да се прилага, когато са налице предпоставките за това, както е в процесния казус. Тъй като няма достоверни данни кога е влязло в сила предходно издадено НП не може да се приеме, че са налице данни за предходни нарушения.

При постановяване на решението не са допуснати нарушения на процесуални правила. СРС е формирал изводите си, след като е обсъдил значимите за разрешаването на спора обстоятелства, всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като е изложил мотиви по всички наведени от жалбоподателя доводи и възражения. Съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина, чрез приобщаването на допустими и относими доказателства. Не се констатира съществени процесуални нарушения в хода на въззивното производство, които да са засегнали правото на защита на касатора.

За пълнота следва да се посочи, че съгласно чл.63, ал.4 от ЗАНН съдът отменя наказателното постановление, когато прецени, че е налице маловажен случай на административно нарушение, както е в настоящия случай. Предпоставките за изменение на НП са предвидени в чл.63, ал.7 от ЗАНН, но в случая такива не са налице.

С оглед на гореизложеното, съдът приема, че атакуваното решение е валидно, допустимо и правилно и като такова, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна. Ответникът също е направил искане за присъждане на разноски, но тъй като не е представил доказателства за направени разноски такива не се следват.

Така мотивиран Административен съд София-град, XXIV-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 837 от 05.03.2025г., постановено по нахд № 15102/2024г. по описа на Софийски районен съд, НО, 93-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

